

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - 1ο μέρος

ΠΟΤΕ

431(429)πΧ-
(16ws) 354πΧ

ΠΟΥ

καταγωγή από
δητὸ ΕΡΧΙΑΣ
(Αττική)

ΠΩΣ

- καλή κορφή
- ευκαταστατος
- αγάπησε τα ἄλογα
- ἔβλεπε τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ὡς τὴν ἡττὰ τῶν Ἀθηναίων (404πΧ)

τὴν ἀνοδοσὶν
ἐξουσία τῶν 30
τυράνων

ἀπομαρτάσας
δητοκρατίας 404

401 πΧ
(μετὰ τὴν
μάχη τοῦ
Κονόστα)

ὁ ΚΥΡΟΣ
ΠΕΔΑΙΝΗ

Συμβουλή
ἐπὶ τὴν εὐεργε-
σίαν τοῦ ΚΥΡΟΥ
γιὰ νὰ ἐνθρονίσῃ
τὸν ἀδελφόν του
Αρταξέρξη Β΄

→ ὁ Ζ. ἀναλαμβάνει ἡγετικές πρωτοβουλίες γιὰ
τὴν ἐπιστροφή τῶν 10.000 μεθοσφόρων ἐπὶ τὴν
Ἑλλάδα

ἔξω: παραμένει ἐπὶ Θράκη ὡς μεθοσφόρος τοῦ
Βασιλέως Σείδη τῶν Οὐρβίων ἔτι ὕστερα
ἀκολουθοῦσε στρατιωτικὰ σιρατηματα
με ἀρχηγὸ τὸν ΑΓΓΕΙΛΑΟ ἐπὶ τὴν μάχη τῆς Κορωνείας
(394πΧ) ⇒ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν ἐξορίζουν.

Οι Σπαρτιάτες του προσφέρουν →

"Προφενία" ②

Οι Σπαρτιάτες
του παραχωρούν
ένα κτήμα στην
Ολυμπία
(έκκλησιον)

αδία παρα/ονής
στη Σπάρτη

πρόση οικογενειακή
ζώνη
για 20 χρόνια

→ ΣΥΓΓΡΑΦΗ των έργων του.

Ηττα Σπαρτιατών από Θηβαίους (μάχη Πύκτων 371 π.χ.)

↓
Ο 3. στην Ιωνίδα

Η "επιδεικτική" άνοδος της Θήβας ενοχλεί Αθηναίους
κ' Σπαρτιάτες ⇒ άρση του γηργίου φόρου του 3.

Δεν είναι γνωστό πότε γύρισε στην Αθήνα

Έστειλε τους δύο γιους του (ρυλλο + Διοδώρο να
πολεμήσουν κατά των Θηβαίων. Ο πρώτος σκοτώθηκε
στη μάχη της Μανίνης (362 π.χ.)

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

• πολυγραφώτατος

• επηρεάστηκε από

ΣΟΚΡΑΤΗΣ → ως προς το
προσωποζών

ΑΓΓΕΙΛΛΑΟΣ → ως προς τα ηθικά
προσόντα και την αληθινή
εμπειρία

• Οι ιδέες του για πολιτική +
ηθική γαίνονται στον τρόπο που
προβάλλει τα θέματα καθημερινής ζωής
(εμπειρία + θεωρία)

Δεν είναι εύκολο να κατατάξουμε τα έργα του 3.

ως προς το
είδος:

γιατί πολλά έργα του συνδυάζουν
σημειολογία διαφορετικών
φιλοσοφικών ειδών

ως προς τη χρονολόγηση:

γιατί η χρονολόγηση βασίζεται
σε "εσωτερικές μαρτυρίες"
(αναφορές σε πρόσωπα / γεγονότα που μπορεί
να χρονολογηθούν από άλλες πηγές)

* Γράφει τα έργα του από την εποχή που εγκαθίσταται στον Σικελώνα ως τα χειρότερα τελευταία χρόνια της ζωής του. (3)

1. ιστορικά έργα: παιδαίων δραστηριότητες, αφού οι τμήτες ήταν νωπές από την ενεργή δράση

2. βωκρατικά έργα: απολαμβάνουν, καθώς ο Ζ. γνωρίζει πολλούς "Σωκρατικούς" μετά την υποταγή των Σικελικών σε θάνατο, οι οποίοι είχαν εγκαταλείψει την Αθήνα.

3. διδασκτικά έργα: } ⇒ αναφέρονταν • σε τεχνικά θέματα ή • σε θεμούς

→ οι τίτλοι ή τα θέματα των έργων που έχουν σωθεί μας φανερώνουν την ωριμότητα και την ποικιλία των ενδιαφερόντων του. Αναλυτικά στοιχεία στη βιβλ. (6)

Ο Θουκυδίδης τον Θουκυδίδη ή πρέπει να δυνάμει το έργο του στα "Ελληνικά" του. Αλλά:

ΔΕΝ διαθέτει τη διειδυτικότητα και τη βαθειά φιλοσοφική διεκγηση του Θ.

Παρόλα' αυτά, ο λόγος του θυμίζει "ρεπόρτερ":

- βαρύνεια ή ακρίβεια εύφρασης
- απολύτη ακρίβεια περιγραφής χώρων, ευβάσης των γεγονότων
- ζωτικότητα περιγραφής

→ Κατάφερε να αποδώσει με ακρίβεια τις πολιτικές εξελίξεις του 4ου αι π.Χ.: ... ανόδου και πτώσης Σπάρτης, ανόδου και πτώσης Θήβας, παρεμβάση Περσών στα ελληνικά πράγματα και αποδυνάμωση των "πόλεων-κρατών".

Περιγραφή με δραματική ένταση + εντυπωσιακές γενικές πληροφορίες: ④

α. Η διαλυμένητική επιστροφή Αλεβιάδη στην Αθήνα

β. Η αναγγελία της καταστροφής του Αθηναίου σπλου στον Αιγίο Ποταμό

γ. Η καταστροφή των λαμπρών τεχνών στην Αθήνα

δ. Η δυνή ή η ευγένεια του Θηραφίτη

ε. Η ήρα των Σπαρτιατών στη μάχη των Λαύερων.

Η ΠΙΣΤΗ ΤΟΥ Ζ. ΛΕΞΙΕΣ

- βραδύς στις ιδέες
- πιστή σε υψηλές αξίες
- θεωρούσε ότι η δημοκρατία της Αθήνας είχε φερονευτηλά
ή αμφοτερές

αλλά

- καταδικάζει την αυταρχία και την ανηθικότητα της εξουσίας (π.χ. στην περίπτωση των Τριάκοντα Τυράννων)
- πιστεύει ότι οι ανίκανοι Σπαρτιάτες ηττήθηκαν από τους θυναικούς τελικά γιατί παρέβησαν τους όρκους τους.
↓
"θεία δίκη"

Κατά τον 3ο-2ο αι. π.Χ. ο Ζ. θεωρήθηκε ιερός με τον θουκυδίδη και τον Αρόδοτο από φιλόλογους την Αλεξανδρινή εποχή

Στη ρωμαϊκή εποχή ευτυχήθηκε λόγω:

• της ανθρωπιάς του ίδιου

• της μακαρότητας των νοσημάτων

• της ποιότητας των θεμάτων + ενδιαφερόντων του

"άτυκή πέλισσα"

"άτυκή νόσος"

Θεωρείται ο πρόεδρος της Ελληνιστικής Κοινής γλώσσας, λόγω:

- της παρεμβολής ποιητικών ευφραδειών στο κείμενο
- του απλοποιημένου αττικού ιδιώματος (ήιο αηλό λεξιλόγιο, ήιο αηλή δύνταξη).

5

η Κύρου Ανάβασις → χρησιμοποιήθηκε για πολλούς αιώνες ως διδασκικό βιβλίο λόγω απλοσταφυάς, χρηστικής γραφής.

τα Απομνημονεύματα → ως διδασκικό βιβλίο γιατί περιέχει πλήθος στοιχείων για τη ζωή του μεγάλου φιλοσόφου

ο Αησιόλαος → διδασκικό βιβλίο για την πρόβαση αρετών του ιδανικού ηέου.

το Κύρου παιδεία → Παιδαγωγικά ε' ρογαυικό βούχια

τα Ελληνικά → Το γόνο ιστορικό βούχρα που εχά οωεί για τω γεγονότα τω 4α αι ηχ → η βλαδαισική οηγή για την ητροδύ 411-362 ηχ.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Κύρου Ανάβασις: η συμμετοχή των "μυρίων" (10.000.) Ελλήνων στην Ευστρατία του Κύρου εναντίον του αδερφού του Αρταξέρξη Β' και η κερυνεζεύωδης επιστροφή τους ως τον Ευφρατο ποταμό κ' τη Θράκη

Ελληνικά: Τα γεγονότα της περιόδου 411-362 π.Χ

Αγνώστους: Εξυμναστική βιογραφία του Σπερτιάδη βασιλιά

Δαμεδαμόνιων Πολιτεία: Στρατιωτική οργάνωση, κοινωνικές συνθήκες, θεοί της Σπάρτης.

Κύρου παιδεία: Μορφωτική βιογραφία του Κύρου του Μεγάλου.

↓
Ο Σ. αλλάζει ιστορικά στοιχεία και επινόει περιστατικά για να πολεμήσει δικές του ιδέες σχετικά με την εκπαίδευση του Ιδανικού ηγέτη και την επίδραση του οικογενειακού περιβάλλοντος

ΣΟΚΡΑΤΙΚΑ

Απολογία Σωκράτους: Διαφορετική εικόνα από την "Απολογία" του Πλάτωνα. Ο Σωκράτης αντικρούει την κατηγορία της αδείας και προβάλλει την ηθική και σοφία του.

Απομνημονεύματα Σωκράτους: Συζητήσεις και διαλογοί του Σ. που προβάλλουν την ηθική επιρροή στον γύρω του

Συμπόσιον: μια συντροφιά μαζί με τον Σωκράτη διασκεδάσει και συζητεί για τον έρωτα

Οικονομικός: ο Ισχυόταχος εμμέλει τις απογές του για τη διαχείριση των νοικοκυριών και του δημοσίου

ΛΙΔΑΥΤΙΚΑ

Περί Ιηθικής: κερυνοποίηση και χρήση αλόγων

Ιηθαρχικός: οδηγίες για τη γλώσσα του Ιηθαρχά (αρχηγού του Ιηθικού) - οργάνωση - τακτική

Έρων: διάλογος ανάμεσα στον τυραννο των Συρακουσών και στον ποιητή Σίμωνιδη για τις διαφορές στη ζωή του απολυταύτοκρατη και του απλού πολίτη

Πόροι ή Περί Προόδων: πρόταση λύσεων για την εξυμναστική των οικονομικών του κράτους των Αθηνών στα μέσα του 4ου αι. π.Χ.